

fordi der er givet for kort tid til behandling af den, og vi mener, at forhandlingerne bør tages op igen dels med de mange berørte institutioner og foreninger, dels med Folketingets partier.

Først og fremmest er der stillet et ændringsforslag til lovforslag nr. L 91 vedrørende § 1, nr. 37, som skatteministeren delvis har taget til efterretning, således at der bliver lejlighed til at modregne stempelafgiften i gave- og arveafgiften, for så vidt angår landbrugsejendomme. Den eneste undtagelse er udlejningsejendomme, og det kan man undre sig over, men Venstre og De Konservative støtter det.

Og derudover er der af de samme partier stillet ændringsforslag til lovforslag nr. L 91 vedrørende § 1, nr. 20 og nr. 33, angående fritagelse for boafgift ved båndlæggelse til særlige slægtninge og ved gave- og arvebeløb til nære slægtninge og til almennyttige og godgørende foreninger, og dem anbefaler jeg at man vedtager.

Men vi må som sagt på disse partiernes vegne skarpt kritisere, at der er givet så kort tid til behandlingen af disse svære lovforslag, og vi håber ikke, at dette, at man skal have lovgivningen til at gælde fra den 1. januar, vil betyde, at man også vil behandle Folketinget sådan en anden gang.

Vi har stillet ændringsforslagene for at være venlige over for skatteministeren på dette punkt.

Kim Behnke (FP):

En gang imellem kan man jo blive helt skidt til mode over, hvor hurtigt ens egne spådomme går i opfyldelse:

Da vi havde andenbehandlingen, var jeg på talerstolen for at kritisere ministeren for, at vi i udvalget mellem fremsættelsen og andenbehandlingen havde fået 44 ændringsforslag til henholdsvis lovforslag nr. L 90 og L 92, og at sagen på daværende tidspunkt mildest talt var uafklaret, fordi vi kunne forvente, at der ville komme flere ændringsforslag.

Under andenbehandlingen meddelte skatteministeren så, at nu var der styr på tingene, men ikke desto mindre har vi i de allerseneeste timer, inden vi er nået frem til tredjebehandlingen, fået syv nye ændringsforslag, og når man læser argumentationen for ændringsforslagene, så står der om ændringsforslag nr. 4: »Der er tale om berigtigelse af en skrivefejl«, om ændringsforslag nr. 5: »Der er tale om berigtigelse af en skrivefejl«, om ændringsforslag nr. 6: »Der er tale om berigtigelse af en skrivefejl«, og om

ændringsforslag nr. 7: »Der er tale om berigtigelse af en skrivefejl«, og det er udtryk for, at dette arbejde simpelt hen er noget sjusk.

Og da vi ved andenbehandlingen havde fået 44 ændringsforslag, hvor argumentationen for langt de fleste af ændringsforslagene i øvrigt var den samme, troede jeg, at man så kunne være sikker på, at det forslag, der på det tidspunkt forelå til folketingsbehandling, endelig var i orden fra ministeriets side, men nu får vi så til tredjebehandlingen syv nye ændringsforslag, fordi der er tale om skrivefejl i ministeriet, og ministeren kan ganske enkelt ikke være bekendt at fremlægge et materiale, der er så elendigt, at man er nødt til at blive ved med at rette skrivefejl.

Hvis der så var sket en politisk udvikling, som havde resulteret i, at man var nødt til at komme med ændringsforslag, havde der været fuld forståelse og anerkendelse fra vores side. Men at det er noget så simpelt, som at der bliver ved med at være skrivefejl i det materiale, som Folketinget skal tage stilling til, er simpelt hen uforskammet og uholdbart, for når Folketingets 179 medlemmer, eller hvor mange der er til stede i dag, om lidt skrider til afstemning, er vi nødt til at sige, at ingen af os 179 ved, om det lovforslag, der dermed bliver vedtaget, og som vi senere beder Hendes Majestæt Dronningen om at stadfæste, er fyldt med skrivefejl, for det er der ingen der kan give nogen garanti imod i dag.

Og hvis ministeren gør det, må jeg sige, at det er modigt, men jeg håber da, at ministeren vil gøre det. Men hvad med de skrivefejl, man har opdaget i de seneste timer? Og der kan jo godt vise sig at være endnu flere.

Men det går jo nok, siger man. Nej, det går ikke nok, for som det i dag, fredag den 20. december, fremgår af Berlingske Tidende, Erhverv, forsiden og side 2, er der en håndfuld professorer i skatteret, som kommer med opråb over for Folketinget, hvor de giver udtryk for, at det altså ikke går. Og de pågældende professorer har over for Folketingets Skatteudvalg gjort opmærksom på, at der er store, store problemer med forslaget, og de beder om, at tingene bliver gjort ordentligt, for ellers vil det faktisk bryde sammen i afgiftsmæssig henseende, når skattearbitrageanalytikere går i gang med at undersøge, hvorledes de nye huller vil kunne udnyttes, konkluderer f.eks. Rasmus Feldthusen i et notat.